

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 4 frt.

Fél évre . . . . . 2 „

Negyedévre . . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, hogy ezt megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap küldését kénytelenek legyünk beszüntetni.

A kiadóhivatal.

Tüzoltóink 25 éves jubileuma.

Utóbbi időkben oly szokottá lett a polgári demokratikus intézményeket nem úgy méltatni, mint azt joggal megérdemelnék.

Ezek közé tartozik az önkényes tüzoltó intézmény is.

Mily igazi lelkesedéssel fogadtuk pedig ezelőtt 25 évvel lovag Berks Lothár, a mostani serajevoi (boszniai) kormánytanácsos eszméjét, egy selmeczbányai önkéntes tüzoltó-egyesület alakítására nézve, azt csak mi régiiek tudjuk, mi régiiek, kiknek sorából annyi sokan dőltek ki már azóta; de kik még élünk, elfelejteni nem fogjuk.

Manapság már természetes valami, hogy van tüzoltóság, de nem úgy volt az 25 évvel, egy negyed századdal ezelőtt.

Manapság az önkényesen működő tüzoltóság Selmeczbányán majdnem teljesen a polgári elemre szorult és ma-molnap hivatásos intézménynyé váland.

De nem úgy volt az 25 évvel ezelőtt. Nagy lelkesedéssel alakult meg a tüzoltó-egylet 1873. évi július havában és kiki sietett, ki csak kis érzéssel birt e humános intézmény iránt, annak kebelébe belépni.

Tisztességet, nemes emberbaráti kötelesség-teljesítést találtak ebben.

Ámde 25 év sok idő, sok mindent megérlel és sok mindent megmáсит.

Viharok.

— A „Selmeczbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

Nemesak olyan vihar van, mely a felhőket kergeti, tépi, szaggatja, a hullámokat hajtja tajtékzó torlódással egymásra; fákat csavar ki, sziklákat tördel s a komor égen villámot-villámra villant; vannak oly viharok is, melyeknél nem látod, miként dühöng, mint rombol, sujt, s melyek mégis rettentőbbek a napéjegyeni viharoknál, perzselőbbek a szirokkónál, gyilkosabbak a szamumnál, e viharok ott dülnek az emberi kebelben.

És az ember, e szenvedésre született teremtmény, hordja magában a pokol minden kinjálit; érzi, mint sorvasztja a fájdalom, látja romba dőlni minden reményét, meghiusulni minden vágyát, boldogtalanabbnak érzi magát mint az égből lesújtott angyal, s nem árulja el szenvedését senki előtt sem; mosolyog még, midőn azt hiszi, hogy megszakad a szíve.

Csak a midőn maga van; midőn nem lesi kíváncsi szem arca vonásait; midőn kitörő jajját nem hallja senkisem: akkor lehullnak a felzajdult kebelről a békók, melyeket az akarat kényszerített rá, s kilőr a keserű, égető köny, a kétségbeesett panasz, a lelki kin őrzöngése.

Oh mennyit szenved át ilyenkor a szív! Láttál-e már egy rózsát, tele virággal, a mint neki zudul a jeges fürgeteg, s néhány pillanat alatt letarolja a tőt, tépi leveleit, virágait, alig hagyva meg néhány fonnyatag szirmot!?

Az ember, ki egykor nemcsak rajongani, de közreműködni is tudott egy szép humánus czélért, 25 év multán megöregedik, elveszti fiatal izmainak rugékony erejét és bizik az utónemzedékben.

Hiszen ennek is olyannak kell lennie, mint a régi volt.

Pedig sokszor csalódik az ember!

Ha tüzoltói intézményünkön most végig tekintünk, keserűen kell tapasztalnunk, hogy a hivatalnoki elem, kevés kivétellel, attól tartózkodik és csak derék, önfeláldozó polgáraink azok, kik e nemes hivatást, e nemes emberbaráti czélt követő nehéz feladatot mostanáig is hiven, kitartóan teljesítik.

Nemesak elismerést, de dicséretet is érdemelnek meg e nemes czél szolgálatában álló bajnokok!

Huszonöt év alatt mennyi tüzvész-t fojtottak el csirájában, mennyi bajnak vették elejét önfeláldozó működésükkel!

És egykedvűen szemet hunyhat-e városunk eme derék egyesület 25 éves fennállásának ünneplésénél?

Hiszen összlakosságunk hálára van lekötelezve ezen egylet iránt és kötelessége kimutatni annak 25 éves jubileumakor, hogy ezt érzi is.

Egy negyed századon át tartott üdvös működés nem sablonszerű ünnepély, nem mindennapi közönséges esemény, nem különösen akkor, amidőn új talajból nőtt ki, új intézményként fejlődött 25 éven keresztül.

Legmagyarabb királyi hercegünk, József főherceg, ki előtt szerencséje volt a selmeczi tüzoltóságnak 1875. évben a szentantali várkastélyban, Marsalkó Gyula parancsnoksága

Igy tépi, tarolja az élet virágait a kebel vihar.

Néhány pillanat éveket emészt meg a földi létből, a mig egyszerre ott terem a boldogtalan előtt a halál angyala, s lecsokolja homlokáról az élet töviskoszoruját . .

*

Vilma alig volt 16 éves, midőn először lépett az ugynevezett világba. Igaz, nem a bálterem volt az, hol meg kellett ismerkednie a világgal, néhány órára, zenező, tánczközben.

Elég messze távozott a szülői háztól, nővéréhez, ki egy társulati erdésznek neje.

Nénje férjén kívül, ki lelkiismeretes tisztviselő, de a mellett igen kedélyes ember, semmi ismerősre sem talált a fiatal leány. Idegen arcok, idegen viszonyok vették körül.

Nem esoda, ha a kissé ábrándozásra hajló hajdon kelleténél gyakrabban kereste a magányt. Kisértelt a mezőre, s leheveredvén a rét egyszerű virágai közé, elmélázott sötét szemével a távolba, mintha ott, a kéklő hegyek párázatai közül látná kiemelkedni jövője fátyolképeit.

Miről ábrándozhatna egy 16 éves leányszív, mint a benne sejtelemszerűleg támadó szerelemről?!

Nem ismeri ugyan még a szerelmet, e varázsuju tündért, mely egy lehellelével, egy érintésével epedő szüzzé változtatja a gyermekleányt, de képzelete mégis ott csapong a tündérliget rejteltjei közt, s önkénytelen pir önti el arcát, szíve hevesebben dobban, ha két enyelgő pillangót lát.

alatt testületileg tiszteleggetni, mint az országos önkéntes tüzoltó szövetség fővédnöke mondá akkor: „Mindig büszke leszek rá, hogy ily nemes czélt követő szövetség élén állhatok.”

Vajha ő, szeretett főhercegünk e jubileumon részt vehetne, vagy legalább fenséges személyét képviseltetné!!

De meg kell hívnunk ezen ünnepélyre lovag Berks Lothár boszniai kormánytanácsost is, ki alapítója és első parancsnoka volt önkéntes tüzoltóságunknak! Örömmel fogadnók, ha e szép ünnepélyen részt vehetne!

A város pedig minden lehető kövessen el, hogy e szép ünnepélyhez érkező vendégek igazi magyar vendégszeretben részesíttessenek és azt a meggyökerezett érzelmet vigyék majd magukkal, hogy Selmeczbánya városa méltányolni, nagybecsülni tudja a humanus czélokért küzdő bajnokokat!

A jubileumi ünnepély száraz programja a következő:

A selmeczbányai önkéntes tüzoltóegylet 25 éves fennállásának f. évi július hó 24. és 25. napján véghez menendő ünnepélyének sorrendje. Vasárnap július hó 24-én: 1. A vendégek és résztvevők fogadtatása az érkező vasuti vonatoknál. 2. A vendégek elkísérése az állandó irodába. 3. Zászlók letétele a városház nagytermében. 4. A vendégeknek, számukra kijelölt szállásukra vezetése. 5. Este 8 órakor ismerkedési estély a vigadó kertjében esetleg nagytermében. Hétfőn július hó 25-én: 1. Reggeli 6 órakor Hajnali riadó; 8 és fél órakor Isteni tisztelet a szt. Katalin nevű r. k. templomban; 9 és fél órakor az egylet rendkívüli diszkyűlése a Vigadó nagytermében, esetleg annak kertjében; a szolgálati érmek kiosztása; 11 és fél órakor diszgyakorlat a városház előtti illetve Szentháromság téren. 2. Délután 1 és fél órakor diszebéd a Vigadó kertjében esetleg nagytermében. Esti 8 órakor táncmultság a Vigadó nagytermében. Figyel-

Ilyenkor nagyon könnyen lopja be magát a leány szívébe oly ifju képe, ki külsőjével megközelíti a leány eszményképét, s csak némileg is megtudja nyerni annak hajlamát. A mi nála hiányzik, azt kipótolja a szűz képzelőtehetsége, ki Lohengrint lát minden szöke, szerelmes Orlandót minden barna ifjuban.

Egy jótékonyczélu műkedvelői előadás alkalmával Vilma megismerkedett Halmos Ferencz fiatal szám-tisztval, ki ettől fogva igen gyakori vendég lett Vilmáéknál.

Minek ecseteljük tovább a viszony fejlődését?!

Egy tapasztalatlan, fiatal leány oly hamar hajlandó szerelemnek itélni azt, mi nem egyéb, mint feleségizott képzelete.

Nejvé lett Halmos Ferencznek. Egy-két éven át elég boldog volt az a házasság, bár Vilma néha-néha észrevette, hogy férje nem az az eszménykép, melyről ő álmodozott.

Ily észrevételekkel együtt jár a kiábrándulás. Olyan az, mint midőn szép tájra ráereszkedik az őszi párázat, hidegebb szellők lehullatják a lombot, s a szabad természetben már csak a kökörcsin virít.

A férj közönséges, mindennapias gondolkozása szárnyát szegte a fiatal asszony elmerőptének is. A bizalmas együttlét órái mindig ritkábbak lettek, a kettő közötti űr mindig szélesebb, s azt már csak a megszokottság, a hitvesi tisztelet s az együvértartozás érzete hidalta át.

Ujra eljött az az idő, hogy Vilma kedélye merengővé lett.

meztetésül! a) Az állandó iroda az ünnepély alatt egy nappal mint éjjel szakadatlanul működik, bármily felvilágosítással szolgál, netáni postaküldemények stb. kézbesítését közvetíti. b) Jegyek a díszbédhez az állandó irodában kaphatók. c) Az ünnepély emlékére készült emlékérmek 20 kr. lefizetése mellett az állandó irodában kaphatók. d) Az ünnepélyrend netán szükséges megváltoztatása az állandó iroda helyiségében betekinthező hirdetésny illetve falragaszok által közléstetik.

A selmeczi nyaraló-telep.

Tehát mégis csak meg lesz a felső-rónai nyaraló-telep, meg lesz egy megalakult részvénytársaság jóvoltából, meg lesz, több évi vajadás és huza-vona után, egy dermesztőleg hatott, kételyeket tápláló, bizonytalan érzelmekből kikelt erőteljes közhangulatból, közbizodalomból.

Egyezer részvény helyett ennél többet jegyeztek és mind olyanok, kik részvényjegyzéseiket fenn is fogják tartani és elvállalt köteleimnek elegendő is fognak tenni.

Hogy ezen városunk jövőjére és fejlődésére nézve kiváló fontosságú vállalat végre létesülhetni fog, legalább annak főalapkövei letehetőek lesznek, ezt az általános táplált közóhajtól és az immáron spontán megnyilatkozott közvéleményen felül, leginkább Krausz Kálmán főkapitánynak köszönhetjük, kikézdve heroikus erővel minden kicsinyeskedő akadályt, ennek a mozgalomnak is élére állva, a megvalósítás tényét volt képes elérni.

Igaz, hogy ez még csak annyiból áll, hogy július hó 2-án megalakult a Felső-Rónán villát építő részvénytársaság és hogy ezzel alapja vettett meg annak, hogy a nyaraló közönség által eddig is előszeretettel felkeresett Felső-Rónán az első a mai igényeknek megfelelő vendéglő és nyaraló létesíttetni fog; de bizton remélhető, hogy már a közel jövőben, e vendéglő és villa mellett számos nyaraló fog magánosok által építtetni.

Alig közölték ugyanis a napilapok, hogy Selmeczbánya városa, ily célra, szép fenyvescinkben ingyen telket bocsát át a vállalkozók tulajdonába, már is sokan jelentkeztek, még pedig megbízható, tekintélyes emberek és vállalkozók, kik a közelebbi viszonyokról kérdézősködtek és hajlandók itt villákat építeni.

És miért nem?

Hiszzen a Felső Rónától az Eötvös uton át, az Otter-tó mellett a hodrusi nagy fenyves erdő felé vezető terület oly alkalmas, mint kevés más hely nyaralók építésére, a nyaralásra. Szél és pormentes e táj és mig-felséges kilátást nyújt az egész Osztróvszki hegységre s ennek legkimagaslóbb csúcsára a Szi'tnyára, addig levegője, fenyves illata bátran vetekedhetik a magas Tátra alatt lévő klimatikus gyógyhelyekkel.

És még egy előnye van; hogy elég kényelmesen hozzáférhető, hogy belvárosunkból csak két kilométernyi távolságra esik, hogy levegője, ozondussága mellett enyhébb és szelidebb, mint a magas Tátra alatt elterülő tájnak, különösen estlénként érezhető, hűvös, zordabb légköre.

De van egy nagy, egy nagyon nagy hátránya is, és ez, a hegyi forrásból fakadó ivóvíz hiánya. Ha ezen segítve lesz, mi csak idő kérdése, mig a vízvezeték

Valami kimondhatatlan vágy fogta el a boldogság után, de érezte a mellett, hogy a boldogságot nem fogja elérni soha, soha.

Nem egy bánatos könnyet hullatott titkon; de belenyugodott sorsába.

Ha sejtette volna mi vár reá!

Oh, kit a sors meg akar verni, azt két kézzel sújtja.

Férjét áthelyezték más városba. Ismét csak idegen emberek, ismeretlen arcok vették körül Vilmát.

De volt az arcok között egy, melyet a fiatal nő nem tudott emlékezetéből száműzni.

Nappal, éjjel mindig arra gondolt, önkénytelenül, s ha tudatára jött képzelete e csapongásának, lángoló pír szökött az arcába.

Serény Imrének hívták az ifjút. Kezelőtiszt volt egy kinstári hivatalban. Nem volt szép, de barna szeméből oly igaz, őszinte, meleg kedély sugárzott, hogy tekintetével le tudta bűvölni az embert.

Serény Imre régi diákkori barátja volt Vilma férjének, s mint olyan, elég gyakran fordult meg náluk. Fesztelen, de tapintatos modora, szellemes társalgása, egész lénye ellentállhatlan varázsszal volt a fiatal nőre, ki nem egyszer rajta felejtette tekintetét.

És úgy látszik, a fiatal ember szíve sem maradt érintetlen. Ha Vilma kezét nyújtá neki, Imre keze megremegett, szeme fellángolt.

A mikor csak alkalom kínálkozott rá, mindig tudott valami gyöngéd figyelemmel lenni Vilma iránt; s a nők az ilyet igen jól veszik észre.

elkészül, akkor e szép virágzásnak induló nyaraló-telep, bátran fogja kiállani a versenyt, melyből olcsósági, kényelmi, közlekedési stb. előnyeinel fogva majdan győztesnek kerül ki.

E részvénytársulat megalakulása csak egy alapkövet tette le a jövőbeni fejlődésnek.

De már ezen alapkövetétele is nagy jelentőségű és horderejű Selmeczbánya városára nézve.

Micsoda kép tárul fel előttünk, ha elgondoljuk, hogy az eddiginél sokkal, jóval nagyobb idegen forgalom lesz itt; ha állandó nagy nyaraló közönségre számíthat e város, mely annyira rászorult a nagyobb fogyasztás és pénz forgalomra; ha iparunk és kereskedelmünk és mi földolog, a nép fokozódott keresetre lesz szert és nagyobb termelő képességre serkentli... valóban egy oly kecsesítő kép tárul fel szemünk előtt, mely eddig nem remélt üdvös eredményeket lesz képes visszatükrözni.

Ha csak évenként két három hónapig is tart a nyaraló évad, mégis mennyi előny jár az a lakosságra, ha az idegenek forgalma nagyobb arányokat ölt, azt csak az tudja méltányolni és megbírálni, ki ismeri azoknak a helyeknek vagyonosbodását és minden tekintetben előhaladását, melyek e bár rövid ideig tartó forgalmat annak előtte nélkülözték, most meg élvezik.

Ilyen hely felvidékünkön sok van immáron, mely helyek még csak nem régen nem remélték volna, hogy kies fekvésük, fenyves erdeik üdítő levegőjének és perze egy kis vállalkozó szellemnek is köszönhessék jólétüket, vagyonbani fejlődésüket, haladásukat.

A kedvező auspiciumok után itélve mi sem fogunk hátra maradni.

Egy azonban elkerülhetlenül szükséges és ez a város által tanusítandó legnagyobb előzékenység, sőt ha kell eleitől való áldozatkészsége.

A városnak, a lakosságnak érdekében áll, hogy a villákat építeni szándékozónak teljesen ingyen telket engedjen a város át. Ennek a látszólagos ajándéknak óriási hasznát már rövid idő múlva fogja megérezhetni, megbecsülhetni az összlakosság. Ez nem lesz ajándék, de előzékeny előlegezés egy későbbi nagy haszonért.

E' dolognál tehát a városunk kufarkodni, vagy éppen fősvényeskedni nem szabad. Vegyen példát Felsőbánya városától, hol minden villaépítő ingyen kap telket és ma már egy virágzó villateleppel bír, melynek lakói a kis város jólétét hatalmasan előmozdítják.

Sőt tovább megyünk és azt mondjuk, hogy különösen az első villaépítkezéseknél még az épületanyag fát is — törzsön — amennyire csak lehetséges ingyen, vagy nagyon leszállított áron bocsással a vállalkozók rendelkezésére. Mindez busásan fogja meghozni már rövid idő múlva kamatait, általános élvezett hasznát. Mihelyt azonban a város, mint telkes erdőtulajdonos ennél is kicsinyeskednék, a nagy horderejű létesítést megakadályozhatja bizonyos időre, de az utónemzedéknél hálára és elismerésre nem számíthat és csak azt dokumentálná, hogy nem tud felemelkedni a krajczároskodó, szűkkörű gazdasági felfogáson.

Ezt mi azonban nem tételezzük fel!

Hiszzen a város mint erkölcsi testület a lakosságból áll. Ennek java és jövője kell, hogy a vezetők intézkedéseit dirigálják; mert ha ez nem volna így,

Ha tekintetük találkozott, mindkettőnek a szíve feldobbant, s érezték, mint száll a meleg vér arcukba.

Kerülni akarták egymást, mert tudták már, hogy a mi őket egymáshoz vonzza, az tiltott szerelem.

Kerülni akarták egymást, és mégis alig várta egyik is, másik is, hogy egymás közelébe jusson.

Imre boldog volt, ha Vilmának csak a rubája színét is érinthette, és Vilma megrezsent a gyönyörtől, ha Imre néha-néha önfelédten megragadta két kezét, s szemébe nézett, oh oly kifejezéssel, hogy a fiatal nő azt hitte, most mindjárt Imre karjaiba kell borulnia, kaczagva, zokogva, őt csókjaival érve, karjaival átölelve, hogy soha senki őket többé el ne választassa.

Vilma hiába küzdött e szerelme ellen; ez erősebb volt akaratánál; ez elfoglalta őt egészen. Ha imában keresett lelki erőt a kísértés ellen, azt sem tudta hogyan, az imádság szent szavai helyett Imre neve jött ajkára. Ha lépteket hallott, felrezsent, s elszomorodott, ha nem Imre lépteit ismerte föl. Nappal úgy járt-kelt, mintha álomban járna s vágyott az éjszaka után, hiszen az álom megadta neki mindazt, mi után nappal a valóságban hiába epedett, tiltva volt epednie.

Álmában ölelhette őt, oda szoríthatta ajkát az övéhez hosszú, forró csókban; magához ölelhette önfelédtt odaadással; az övé lehetett forró vére minden pezsdlő lüktetésével. —

Egy izben, midőn Imre éppen Vilmáéknál volt s

csak azt kellene hinni városunk minden egyes polgárának, hogy nem az ő java szolgál zsinórmértékül.

Tudva pedig polgármesterünk és a városi tanács azon elismerésre méltó törekvését és tevékenykedését, mely szerint csak e város igazi érdekét akarja teljes erejéből felkarolni és előmozdítani, megnyugvással nézünk eziranti intézkedéseinek elejébe is.

Ám, ha nem így volna, mit eddig elhinni okunk nincsen, felemelnök szavunkat és kívánni fogjuk, hogy e város vezetősége igenis számoljon a kor haladásával és igenis tegyen elegendő a kor követelményeinek!

*

A felső-rónai villatelep részvénytársaság alakuló közgyűlésének lefolyásáról röviden azzal számolunk be, hogy a jegyzett 1010 részvényből 313 részvény volt képviselve, mely csekélynek látszó szám csak annak tudható be, hogy az idegen részvény aláírók nem képviseltették magukat; hogy ritka egyakarattal lett az igazgató választmány megválasztva, melynek tagjaivá lettek: Szi'tnyai József polgármester, elnök, Krausz Kálmán igazgató, Csányi Ottó, Dr. Goldstücker Márk Sztancsai Miklós, Dobó Sándor, Greguss Antal, Dr. Stuller Gyula, Platzer Ferencz, Vojtás Mátyás és Király Ernő vál. tagok és felügyelői bizottsági tagok: Bernhardt Adolf, Dr. Kapp Jakab, Velics György, Fodor József és Krepuska Lajos. Az ekként megválasztott igazgató választmány már mult pénteken megtartotta első ülését, mely alkalommal a helyszínére, a Felső-Rónára is kirándult és az alapszabályok értelmében megválasztotta Csányi Ottó városi számvevőt pénztárnoknak, Dobó Sándor városi számtisztet könyvelőnek és Király Ernő lyceum; tanárt jegyzőnek, az ügyészi teendők vitelével pedig Dr. Goldstücker Márk helybeli ügyvédet bízta meg. Hosszan és alaposan tárgyalta azután Ondrejkovics vállalkozó jelenlétében az általa készített s a közgyűlés által elfogadott építési tervet, melynek ártételeit azonban tetemesen leszállítani kívánta. E tekintetben egy külön szűkebb bizottság tegnap tárgyalt a vállalkozóval és ha megegyezésre nem juthatna, ugy versenytárgyalást fog kiírni. Az igazgatóság különben kifejezést adott azon óhajának, hogy az épületet lehetőleg helybeli vállalkozó és helybeli munkaerővel emeltesék. Az igazgatósági tagok azután kimentek a helyszínére a Felső-Rónára, hol kijelölték a helyet, melyre a vendéglő építendő lesz, e hely a vörösfenyő területen azon részlet, melyen az agyagbánya nyomai látszanak; ezen mélyedésben lesznek elhelyezve a pin-czék.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Farbak István orsz. gyűl. képviselőnk néhány napi itt tartózkodás után elutazott. — Krausz Kálmán főkapitány ma utazott el Mező-kis-Sallóra, hogy ott szabadság idejét töltsse. — Kuti István alkapitány Kolozsvárról visszaérkezett és hivatalát újból átvette. — Tóth Gáspár volt Selmecz városi ügyész, fővárosi ügyvéd Budapestről és Cherven Andor volt selmeczi, nyugalmazott telekkönyvvezető Besztercebányáról néhány napot városunkban töltöttek. — Fekete István lyc. tanár, lapunk jeles belmunkatársa néhány hétre Sátorajja-Ujhelyre utazott. — Valkovits István újbányai kir. aljárásbíró szabadságidejét városunkban tölti szülei házában.

együtt sétáltak hárman a kertben, Vilma férjét valami sürgős hivatalos ügyben elszólították.

Ketten maradtak.

A nyári est langyos szellője enyelegve susogott körülöttük, a rózsák illata mámorítólag áradt szét; szótlanul haladtak egymás mellett; kezük találkozott, talán nem is tudták!

Imre hirtelen megállott. A kitörő érzelemtől remegő hangon, közvetlenül, mintha az, a mit mond, nem is lehetne másként, suttogja inkább mint mondja: „Vilma! Én szeretem! Szeretem kimondhatatlanul, szívem minden lázongó szenvedélyével. Megszakadna a szívem, ha ezt ki nem mondanám. De egymáséi nem lehetünk soha. Tudom, te is szeretsz. Meg kell válnunk egymástól, hogy egymást ne is lássuk meg többé soha; Isten veled!”

Vilma e szavak hatása alatt megrendült; kéjes borzongás és lázas hő gyors váltakozásban fogta el tagjait; azt hitte, rá szakad a világ, vagy megszakad a szíve; szempillája lecsukódott; érezte még, hogy lángoló csók éri ajkát; hallotta még a sietve távozó lépteket s azután alétan lerogyott a földre. —

*

Vilma elég soká betegesen feküdt. Idegláz tört ki rajta, mely lehervasztá szépségét. Gyógyulása után is csendes, szomorú maradt mindig; fonyadt napról-napra, senki sem tudta miért; mig azután 3 év multával, egy langyos nyári estén, rózsailaton leszállt hozzá a halál angyala, s lecsókolta homlokáról az élet töviskoszoruját!

Irma.

— **Backer Alajos** az idegenből ide származott derék polgártársunk, a magyar állampolgárság kötelekbe vétetett fel és szűkebb körben selmeczbányai polgárrá lett. Örömmel üdvözljük őt eddig is meghitt most még bensőbbé lett polgári kapcsolatunkban!

— **Nemeslelkű adomány.** Velics György derék polgártársunk a városi elemi iskolai növendékek legjelesebbjeinek, osztályonként négy-négy szép könyvet adományozott jutalmul. Ezen nemes adományért, melyben követi néhai Wágner József bányatanácsos áldott emlékét, köszönetet mond ez uton is a városi elemi tanítótestület.

— **Dendrologus Selmeczbányán.** A „dendrologus“ név kissé furcsának tűnhetik fel a laikus előtt, de a szakavatott, az tudja, hogy a „dendrolog“ faismetantudást jelen, ami elég hosszú cím a különféle „logusok“ közt. Elég az hozzá, hogy Dr. Simonkai egyetemi magán tanár Budapestről ki lett küldve, városunkban is „dendrologiai“ tanulmányokat tenni és e czéleből néhány nepől itt töltött és elismeréssel adózott az akadémiái botanikus kertek é: Dr. Tóth Imrének, a kalvaria alatti faültetvényei iránt is. A dendrologus tudós tegnap reggel hagyta el városunk ködös légkörét.

— **Hodrusi nyaralók.** Hodrusbánya külutczában ez idén annyi nyaraló van, hogy alig képesek annyira — menyire alkalmas lakásokat kapni. De nagy baj az, hogy ott nem akad élelmes vendéglős, ki a nyaralókat jó kosztal, élelmi szerekkel ellátná. Valóban nagy szükség volna ily vállalkozóra, kinek fáradsága és vállalkozása bizonyára igen jó anyagi eredményre számíthatna.

— **20 éves találkozásuk volt az 1878-ban** a helybeli lyceumban tett érettségistáknak e hó 4-én. Összesen hatan jelentek meg közülök, kik azután régi tanáraik Jezsovits Károly és Moesz Géza részvétele mellett is melegen emlékeztek vissza régi, jó diák korokról és a kegyeletnek is adóztak, a mennyiben Breznyik János felejthetetlen volt igazgatójuk sirját is felkeresték. A 20 éves találkán összjöttek: Besse Dávid losonczyi főgymnasiumi tanár, Joerges Ágost, a mi könyvtárosunk és nyomdatulajdonosunk, Dr. Kramár Pál korponai városi főorvos, Maróthy Sándor losonczyi városi jegyző, Dr. Schwarz János bakabányai ügyvéd és Tandler Adolf máv. ellenőr. Az egybegyűltek elhatározták, hogy tíz év múlva újból találkára egybegyűlekeznek. Szívből óhajtjuk, hogy az újabb decennium eltelte is friss egészségben hozza őket össze!

— **Törv. hat. bizottságunk július havi rendes közgyűlése,** mint azt már megírtuk, holnap után kedden lesz, melyen, sajnos, főispánunk más oldalu nagy elfoglaltsága miatt nem fog elnökölni. A közgyűlés rendes tárgysorozatából kiemeljük a következőket: A polgármester jelentése a közigazgatás és háztartás t. évi június havi állapotáról. A városi tanács előterjesztése a vihnyei városi erdők megvizsgálása tárgyában megejtett szemle eredményéről s a pozsonyi kir. erdőfelügyelő erre vonatkozó jelentése. Ugyanannak előterjesztése a vihnyei új fürdő s új lakóházban fellépett fagomba kiirtása körül fel erült kiadások elszámolása ügyében. Tanácsi előterjesztés a közigazgatási bizottságban egyik tagjának elhunytá folytán beállott üresedés betöltése iránt. A tanács előterjesztése az Urbán-féle ház és kertnek haszonbérbe adása iránt. Tanácsi előterjesztés a Száder és Bogya-féle ház és telek megvétele iránt első ízben való tárgyalás czéljából. Tanácsi előterjesztés az országos erdészeti egyesület részéről meghirdetett közgyűlés tárgyában. Tanácsi előterjesztés a Cziczka szül. Fremal Anna felső-rónai lakos tulajdonát képezi erdei rét megvétele tárgyában. A gazdasági előadó tanácsnok, az erdőmester és a mérnök jelentése június havi munkálkodásokról s július havi teendőkről. Az országos m. gazdasági egyesület megkeresése az agricol tarifák tárgyában tett javaslatának pártolása iránt. Vojtás Mátys kérvénye magamagának s családjának a város kötelekbe való felvétele iránt.

— **A selmeczi borellenőrző bizottság** a múlt héten tartott Dr. Tóth Imre elnöklele alatt tanácskozást főképpen a fölött, létesíttessék e városunkban is egy vegyelemző állomás. Miután ez a városra nézve tetemes (évenként 4000 frt) költséggel járna és Schelle Róbert és Bencze Gergely mint az akadémia vegytanárai a netán szükségesnek mutalkozó vegyelemző készséggel felajánlották, a bizottság nem fogja ajánlani egy vegyelemző állomás itteni létesítését. Ez alkalomból figyelmeztetjük a közönséget, hogy bárkinek jogában áll, ha erre oka van, a fogyasztásba hozott bor esetleges rossz minősége miatt az ellenőrző bizottságnál panaszt emelni, megnevezve a kifogásolt bor elárúsítóját.

— **Megőrült** e hó 6-án P. L. fiatal kereskedő-segéd, ki Selmecezen a Glücksthal-féle üzletben volt alkalmazva. Az elmezavarban szenvedő szerencsétlen ifjút Budapestre, egyik ottani elmeorvosintézetbe szállították.

— **A selmeczi járásbíróóság ügyvitelének megvizsgálását** pénteken fejezte be Helmbacher Nándor ipolysági kir. törvényszéki elnök, ki tegnap utazott vissza Ipolyságra.

— **Interpellációk.** Van-e tudomása a városi tanácsnak arról, hogy a leányvár alatti utca szabályozás munkálatainál a kellő elővigyázat be nem tartott és a minapi záporosók által ennél fogva a magántulajdonosok kerítéseiben és kertjében nagy kár okoztatott? Van-e tudomása arról, hogy ezen utca szabályozása oly lassu késedelmezéssel halad, hogy az sok magán tulajdonban csak kárt okoz és lassúságával a városnak csak felesleges költséget idéz elő. Van-e a város tanácsának tudomása arról, hogy a Mihalka-ház melletti vízmedence és az onnét felvezető lépcsőzet a legutoljabb, még a közbiztonságot is veszélyeztető állapotban van és ez iránt semmi intézkedés sem történik. Ha erről, mint hisszük, tudomása nem volna, kérjük a lakosságunk érdekében azonnal intézkedni e bajok orvoslására nézve.

— **Klincsiok Náczo hundertosiár okoskodásai.**

Kedves tovaris Trombitás Pép! Zén nekednek multi levilre sak még zaszt ajánlom, hogy zolyan gorombán ne fujdogálj; mert zén nem vagyok a tied trombitád. Hogy mersz te mondani zén nem zérték még verklizéshez sem?! No hát zigaz nem tudom leverkliznyi marsokat zugy mint te, de tudok játszani — harmonikát, mit míg a hutman zur is szívesen meghallgattya. Különben a plate muzsikátok szip volt, sak kár, hogy a pudlikum nem jött el.

Ha zablegát volnám, zbányászat zirdekiben csapnik zolyan lámát, hogy muszáj volna meghallanyi; de mivel sak Náczkó vagyok, muszáj nekemnek hallgatnyi.

Ha nem zinnám gajstot, talán vetemednék, mint zurak a — mübor zivásra.

Sokszor zokoskodtam rajta, mirt kell két stavniczai bankban szeginy zembereknek, mert sak ötven frton alul hoznak ki pinzt, tizenkét procentát fizetni mikor a törvény sak 8 procentát zengedi meg. Hatóságának nincs zitt beleszolása?

Zenyim hlapesokom szip bizonyitványt hozott haza zelső zelemi ziskolából, de mikor kirdeztem, hogy mi akarja lennyi is ő mondja, hogy komorovszki hajduk, mert szip piros nadragót viseli, muszáj volt nekem elszomorkodnyi, hiszen hajduknak is kevis fizetése van és sak még dandíemeket sem kapja meg, mint zurak.

Ha nem volnám Náczkó, szeretnyik lenni zitt Stavnicza környékén filokszerá felügyelő, hol nincs van szőlő is filokszerá is így még komotusabban lehetnye nekem élnyi.

Megint behoznak zur fajta tabákot; mirt nem hozzák már be, mint kajonaságnál, a bányász tabak deputátumot, mit bukott aبلغat zur zemlegetett, mikor volt választás. (Bár sak lenne, megint; jó dolga van zakkor a Náczkónak is, mint tisztelt polgártárs?)

Zenyim felesig povedálja: Náczkó ne zavarogjad magad, mit fogod te mindig zokoskodnyi. hadd zokoskodjanak mások ist Bo prisszám, ez igaz; sak jövő héten fogok próbálni, valamint kiokoskodnyi . . . addig is: „Pohvaleni!“

Selmeczi telefon-hirmondó „Ujság“

Zóna idő: július 10-ike, vasárnap, d. e. 9 óra pontban.

Kedves Felelős Főszerkesztő Uram!

Megérkeztem, itthon vagyok. Szárnyas kerekék röpitettek drága otthonom felé, előre repülő gondolatimat nyomom követte az exprezs, már az az édes remény kezdett boldogítani, hogy csak Selmecezzel az országban bocsájt ki magát. De mint annyi sok más halandót, engem különösen levert az a keserű tudat, hogy a kis vasut még él és annak a velenezei ólomkamrákhoz hasonló forró ketreceiben kell átszenvednem a purgatoriumi kínok három nyegyed részét. Hetvenhét évtől gondoltam életem folyását kis koromtól kezdve, ötvenszer elmondtam az egyszerűen előlöl és ugyanannyiszor hátulról. Betanultam a Budapesti Hirlapot könyvnélkül és megolvastam kétszer minden betűjét, még mindig csak Belabányán voltunk. Végre — miután egy utazótól teljesen eljártam az üzleti csalafintaságot, ki erre szintén unalomból vetemedett, és meg viszont őt megtanítottam cubai nyelven beszélni: berobogánk Selmecezzre. Hálasohajunk kised felhő alajákban repült a vasutak gondviselő atyáistene felé. De mit látok? Az arezok a régiék, a hotel Traube még érettebb a magyarságra, a fiakkeresek ékes tót nyelven kinalkoznak, mintha mindenkinek, ki Selmecezzre jön, tótul is kellene tudnia.

A nélkülözött jó országúti porocska hivatott a tubákat pótolni.

Az alsó utca rozszant pajtáit én már képzeletben csinos házikókká változtattam; úgy látszik, hogy azért kell megmaradniok hogy a város belső szépsége annál jobban hasson Hatha ez a valódi bölcsesség!

A dohánygyár előtt már parkot hittem; lehet, hogy a dohány szag kiölte a csemetéket. Csodálatos, hogy Havannában a dohány por növeli a fákat!

Az ősi vígadó legifjabb hajtása, a Kuglizó melletti kis házikó, kedvesen hívogatott; sajnos, hogy nem mehettem. Jó lenne rá egy czégtáblát rajzoltatni, mert így az idegen azt hiszi, hogy valami fiók takaréka.

A vígadót magát szebbnek nem képzeltem, mert az a maga eredeti renaissance korbeli művészetével hát igazán. Cubában ilyenek az előkelőbb bensülöttek pajtái.

A Pachertároló sétányon üdvözölni akartam a honvédszobrot de eheyyett találtam csokoládé b.bákat, miket nagyobb babák szopogattak. Szébb is lesz a jövő ezredévet megkezdeni a szobor-felállítással, hatha addig a tanásteremben a sok szónoklattól megnő.

A kamaraház új ruhát öltött, hát mégis csak tett a kormány Selmecezzért valamit!

A terras egy pontjain én már padokat gondoltam, még pedig keresztben, hogy a járkással az ugrás is gyakoroltassék, padok nélkül nem jól eshetik a semmittevés és az ásitozás, míg a padokról a fixirozás és megjegyzés egészen cubai bensülött dívat, a melyet már ezek is elhagynak.

A Városházán zaszló lengett. Vagy közgyűlést, vagy lövészetet, vagy pedig egy új terv megszületését jelentheti. Egyik se. A nyaraló társaság alakul, a zaszló pedig közelről tüzöltö tömlök. Tehát a tüzoltóság egésze alatt alakul meg a társaság, mely viz nélkül szükölködven, a tüzet vallja megmentőjének.

Még sok egyebet láttam és nem láttam, de ezekről most nem írok, hogy kipihenjem faradalmaimat és új erőt gyűjtsék egy körutazáshoz, a mit azért kell megtennem, hogy a szerencsétlen spanyolok érdekében és javára agitáljak és minden jószívű magyar embert rávegyek arra, hogy könyörületből legalább egy rúd spanyol viaszt vegyen.

Ezennel tisztelettel kérek 3 vagy 4 heti szabadságot, a miért kötelezem magam, hogy éjjel-nappal a hirmondó Ujságra fogok gondolni.

Jó munkát és egészséget kíván szerető kollégája a Felelőtlen szerkesztő.

Tárca.

Éjjeli kaland. Sötét éjszaka van, mert a nap már régen lenyugodott; zúg a szél, mert nem trombitálhat, s kergeti a felhőket, mert más kergetnivalója nincs.

Egy elhagyott utcában, sötét köpenybe burkolódzva, tétovázva halad egy ember; most megáll; mellzébe nyúl, s kihuz onnét valami hosszú, hegyes tárgyat. Talán tör?! Majd más zsebbe nyul, ott valami, csattan talán revolver kakassa?

Mi szándéka lehet e férfinak?! Most egy oszlop mögé vonul, s valamit esinál; de mit? Néha villan valami; de mi?! Dühösen szitkozódik; de kire?! Most léptek hangzanak s egy vörösen izzó pont közeledik.

Nem az ördög, csak gyanutlanul szivarozó ember. A boldogtalan épen arra tart, hol az a gyanus alak rejtőzik. Ez küzdődik magával „Eh megkísérlem“ mormogja, s elszántan odalép a szivaros ur elé. Ez meg hőkken; a támadó félreveti köpönyét, kezében valami hosszú hegyes tárgy van, melyet jobbjával felemel. A szivaros ur rettegni kezd kiáltani akar, de torkán reked a hang. A támadó hozzá hajol s vakmerően szól: „Uram! — kis tüzet kérek, nem tudok gyufával boldogulni!“

Külföld. Ez egyszer nem létezik ránk nézve, mert elég gondolkozni valót ad nekünk a

Belföld úgy, hogy egy őrizetlen pillanatban még a Helyi hírek is kiszaladtak mind a telefon-szócsovévén keresztül a Szinyára, hol nyári mulatságot rendeznek, magukkal vivén a

Személyi hírek jó nevű társaságát is; a visszamaradt Különléle a miatt megaprehendálván, elment Szklenóra a kulcsárnét meglátogatni, magával vivén a

Nyiltér kulesait is, s most mit tévő legyen egyebet, maga is furdözni szokik

a selmeczi telefon-hirmondó „Ujság“ felelőtlen szerkesztősége.

A haragos V. G.

Panaszolja: a laphordó

V. G. uram haragos,

A lapot nem akarja,

Mérges szemmel néz felém

És a fülét vakarja,

Mért haragszik e lapra

Bizony én nem tudhatom,

Hogy mi lelte ő kemét,

Azt én fel nem foghatom. —

Csak sejttem ennek okát

Mi nem lehet egyéb más,

Mint hogy „üres“ e kis lap

S nagy igényének „kozmas“.

Hát biz igaz, hogy üres

Ez az árva lapocská;

Hisz nincs benne sem állvány,

Sem kés, sem gitt, sem pottyka. —

Szerkesztői üzenet.

Elemi tanító Selmeczbányán. Ön azt kérdezi tőlünk, hogy melyik városi elemi tanító kapta meg a Dr. Tóth Imre-féle jutalmat és hogy kell-e ezért külön folyamodni. Kérdésére csak annyit mondhatunk, hogy nem tudjuk ki lett-e az adva és ha igen, kinek és hogy egy jutalomért, mely nem segély, folyamodni kellene, azt nom hihetjük. Méltóztassék talán kérdést intézni a városi tanácsnál.

NYILT-ÉR.*

Nyilt levél.

Tekintetes

Clement Béla

m. kir. bányaiskolai tanár, akad. helyettes tanár urnak Helyben.

F. évi június hó 19-én megbíztál minket, hogy néhai édes atyád Clement Gyula városi főszámvevő megrágalmazása miatt Dr. Tóth Imre m. kir. bányakerületi főorvos, selmeczbányai lakostól nevedben elégtételt kérjünk; ennek folytán mi f. évi június 22-én nevezett Dr. Tóth I. urnál megjelentünk és vele jövetelünk czélját közöltük, ő erre mindenfelét elmondott nekünk és végül kijelentette, hogy ő a f. évi május 28-án a főispán urhoz intézett magánlevelében néhai atyádról absolute semmi becslétsértő, vagy rágalmozó kifejezést nem irt és hogy ő neki nem is volt szándéka néhai atyád ellen bármi sértőt is írni; sőt megmutatta nekünk a hivatkozott május 28-iki keletit irat fogalmazványának egy részét, melyben néhai édes atyádról névleg csakugyan nem volt semmi sem írva és ezután egy nyilatkozatot adott át nekünk, melyben ennek kifejezést adott. Mi ekkor jóhiszeműleg bizva Dr. Tóth Imre ur igazmondásában, téged f. évi június hó 22-én kelt levelünkben erről értesítettünk is.

F. évi július hó 5-én azonban Te, tisztelt Barátunk minket felkerestél és kijelentetted, hogy Dr. Tóth Imre ur csakugyan rágalmozó kifejezéseket irt néhai atyád ellen fenthivatkozott és a főispán urhoz intézett levelében. Miután te erről meggyőződted és erről minket is meggyőztél, most már a mi kötelességünk volt ezen ügyet tisztázni és ezért f. évi július hó 6-án délután 1/2 2 óraker nyílt felkerestük Dr. Tóth Imre urat és megmondtuk neki, hogy ő f. évi június hó 22-én nála létünk alkalmával nekünk nem mondott igazat, hamis információval minket félrevezetett és így tartása kötelességének ezen dolgot velünk szemben tisztázni: ő ekkor öltö-hatolt és beismerte előttünk, hogy ez így van és megígérte hogy legkésőbbén folyó évi július hó 8-áig, péntek délutánig egy minket teljesen kielégítő írásbeli nyilatkozatot fog nekünk átadni. Ezen ígért nyilatkozat helyett, azonban f. hó 7-iki kelettel egy absolute nem kielégítő levelet irt hozzánk, melyből csak ismét az látszik, hogy e sértésért a kívánt elégtételt megadni nem akarja és azért helytállni sem akar és így meghazudtoló eljárását mai napig sem igazolta, minek folytán a további érintkezést ezen ügyben most már nem folytatjuk.

A fentiekből és saját közvetlen tudásodból látható, hogy Dr. Tóth Imre néhai édes atyád ellen elkövetett írásbeli rágalmozását eleinte eltáradta, később ezen tagadó kijelentését módosította, bennünket hamisan informált azzal, hogy nem mondott nekünk igazat és végül a tőle kért elégtételt helyett egy semmitmondó levelet irt és így most már részre, vele szemben más elégtételt szerzési mód nincsen, mint az, hogy néhai édes atyád tisztelt emlékének érdekében és a rágalmozó megtorlása végett a bírósághoz fordulj jogsegélyért és elégtételért.

Ezen levelünket azért közöljük nyilt levélként veled, miután ezen város igen tisztelt közönségének máris tudomása van arról, hogy Dr. Tóth Imre ur valamelyes vádakait irt néhai édes atyád ellen és így neked módot akarunk adni arra nézve, hogy addig is mig teljes elégtételt kapsz, igazolhasd azt, hogy mily támadás az, mely néhai édes atyád tisztelt emlékéért érte.

Fogadd őszinte tiszteletünk kifejezését.

Selmeczbányán, 1898. július hó 8-án.

Emöki Adolf,

Jaccobs Ernő,

cs. és kir. tart. tüzerhadnagy. cs. és kir. tart. huszár-cadett.

* Az ügy ilyen állása mellett a fenti nyilt levél vétele után a feljelentést a fenytőtörvényszéknél atyám megrágalmazásáért megtettem.

Selmeczbánya, 1898. július hó 9-én.

Clement Béla.

* E rovat alatt közöltékért nem felelős a Szerk.

Mélyen tisztelt közönség!

Daczára a mindinkább szaporodó konkurencziának, nagy áruházamban képes voltam és képes vagyok most is legjobb minőségű áruimat az ismert olcsó árak mellett árusítani.

Most, hogy konkurencseimnek száma ismét megszorodott, kénytetve érzem magamat a nagyrabecsült közönség szives tudomására hozni, hogy képes leszek ezentúl is **kitűnő minőségű áru és olcsóság által a versenyt kiállani.**

Egy szóval minden törekvésem oda fog irányulni, hogy **áruimnak kifogástalan és kitűnő volta mellett is, az árakat a legolcsóbbra szabhassam.**

Megköszönve az eddigi és kérve a további nagyrabecsült pártfogást maradok

kiváló tisztelettel

Weisz Adolf.

Egy ügyes irnokot,

Ujbányai ügyvédi irodámba azonnal felveszek előnyös feltételek mellett.

Dr. Risanek Béla
ujbányai ügyvéd.

Eladó

2 darab selmeczi takarékpénztári, 10 darab népbanki részvény, egy jó karban lévő zongora, egy szép ház kerttel a Steingrubenen. — Bővebbet megtudhatni: a kiadóhivatalban.

Jó házból való tanuló azonnal felvétetik

Hornyacsek István vaske-
reskedésében.

Házeladás.

Az Erzsébet-utcában, az ágost. evang. felekezeti alsó népiskola mellett fekvő és a selmeczi ág. év. egyház tulajdonát képező két ház, kert és nagy telek szabadkészből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad az ág. evang. egyházközség elnöksége és e lap kiadóhivatala.

Uj női szabó-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Selmezbányán a Honvéd-utczában, a szélaknai kapu mellett

női szabó-üzletet

nyitottam, melyben a fővárosokban szerzett tanulmányaim és tapasztalataim folytán képes vagyok úgy a szabászat, mint a divatos, csinos kiállítás tekintetében a legmodernebb igényeknek is megfelelni.

A szabászat és varrásból oktatást is adok szerény díjazás mellett.

A midőn a mélyen tisztelt közönség jóakaratu pártfogását kérem, egyttal biztosíthatom, hogy főtörekvésem csak az leend, hogy üzletfeleimnek teljes meglegedését kiérdemelhessem.

Kiváló tisztelettel
Reich Jakab,
nőszabó.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**
Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)**
Raktár: **BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldíszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.

1898. évi 2878. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirott erdőhivatal közhírré teszi, hogy az alább felsorolt tölgy és bükkfa anyagoknak az erdőben tövön leendő eladása iránt f. évi agusztus hó 4-én délelőtt 10 órakor Zsarnóczán az erdőhivatal tanácstermében írásbeli zártajánlatok útján nyilvános árverést tart.

Eladás alá kerül:

Tételszám	Az erdőgondnokság megnevezése	A vágások üzemi jelölése					A vágás neve	Az eladás alá kerülő törzsek darab száma		Kikiáltási ár		Megjegyzés
		üzem osz- tály	vágás sorozat	tag	osztalg	Tölgy		Bükk	Frt	Kr.		
1	Garamrév	A	II.	12	61	Tarvágás	986	—	2620	82		
2	"	"	III.	15	21	"	1629	82	13836	61		
3	"	"	"	16	36	"	1214	—	11816	18		
4	"	"	"	18	72	"	216	—	1492	21		
						összesen:	4045	82	29765	82		
5	Geletnek	A	I.	1	12	Tisztázó vágás	601	—	1604	84		
5	"	"	"	1	13	"						
6	"	C	III.	11	6	"						
6	"	"	"	13	7	"	664	—	4050	12		
6	"	"	"	13	8	Tarvágás						
						összesen:	1265	—	5654	96		
7	Selmezbánya	A	I.	1	7	Tarvágás	1247	—	6556	60	Csak együttesen adatik el	
8	"	B	I.	6	60	"	551	—	2198	28		
9	"	D	I.	5	45	"	227	—	1050	78		
						összesen:	2025	—	9805	66		
10	Szélakna	—	I.	1	10	Tarvágás	262	—	1723	08		
						A 4 gondnokságban összesen:	7597	82	46949	52		

Az ajánlatok osztagonként teendő, tehát az összes fatömeg szándékolt megvétele esetében is osztagonként fűntetendő ki a megajánlott ár. A 7., 8. és 9. tétel alatti vágások csakis együttesen adatk el. Bántapénz gyanánt a kikiáltási ár 10 %-a teendő le. Az árverési és szerződési feltételek a szokásos hivatalos órák alatt az erdőhivatalnál megtekinthetők. — Utóajánlatok el nem fogadtnak.

Zsarnóczán, 1898. évi július hó 6-án.

M. kir. erdőhivatal.

Uj vasáru-üzlet!

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy **Selmezbányán az Erzsébet-utczában levő Eichl Sándor utóda és Geiger Márk nagy kereskedő czég házában**

uj vasáru-üzletet

rendeztem be és nyitottam meg.

Ezen üzletem fel van szerelve mindennemű legjobb minőségű vasárukkal, melyeket jutányos árak mellett árusítok.

Főtörekvésem leendő, hogy jó és olcsó áru, pontos kiszolgálás és szolid üzleti eljárás által tisztelt vevőim teljes meglegedését kiérdemelhessem.

Kérve nagyrabecsült pártfogását maradok

mély tisztelettel

Bock Márk.